

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 707

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

953

P A T R I S T I C I .

954

quam in *Cod. nostro* non parum mendosum fit, medelam tamen

hinc inde impressis adferre posset. Subscriptum est:

Finis adeſt operis mercedem poſco laboris.

II. fol. 109. minio: *De sanctitate meritorum et gloria miraculorum beati karoli magni ad honorem et laudem nominis dei.* Tractatum hunc alius itidem *Bibliotheca Aug. Codex* inter *Historicos profanos* numero DCLXVI. exhibit, quem *Lambecius L. II.* p. 329. recensendo aliquo nos labore levavit. *Lambecii* recensum in *Analegor. Vindob. T. I. col. 468.* *Kollarus* transtulit, subiecto *Gentiloti* judicio, qui *Bolandii* ad diem XXVIII. Jan. sententiae innixus totum opus otiosi ac frivoli hominis centonem ex *Eginhardo* aliisque *Carolo* coaevis et sinceris Scriptoribus, simul et ex vanissimis *Pseudo-Turpini* fabulis contextum statuit, quibus cordatus quisque inspecto *Codice* calculum facile adjiciet. Ut tamen horum virorum dicta breviter colligamus, opus in tres *Distinctiones* abit, quarum cuiilibet *Proeemium* praefixum est. Capita omnium trium *Distinctionum* *Prooemio primo* subiecta sunt, e quo discimus, Autorem Anonymum tempore *Friderici I. Imp.* atque adeo circa an. 1165. quo elevatio, translatio et canonizatio *Caroli M.* facta est, scripsisse *Micrologum*, cuius a se de eodem *Carolo* conscripti meminimus, a praesenti opere diversum non putamus. Initium hujus *Prooemii* est: *Etsi passim et va-*

rie odoris pigmentarii veneranda orthodoxi Karoli Magni celebretur memoria &c. Exemplar utriusque Codicis aequaliter procurrit usque ad *Dist. III. c. 4.* Hic vero interpolationes, transpositionesque incipiunt. Exemplar praesens in his verbis sifit: *in remedium anime sue suorumque instituit.* Alterum integro *Capite* superat, ut suo loco dicetur. Plura, ut diximus, *Lambecius* et *Gentilotus* supracit.

CCLXVII. VII. 7.

Codex membraneus lat. Sec. 84 XII. Folior. 190. f. nitide scriptus et rubricis distinctus continet *S. Paterii Rom. Ecclesiae Notarii* et *Secundicerii*, *Scriptoris Sec. VII. Expositionem V. T. ex Libris Gregorii M. Pont. Rom. concinnatam*, suafore ipso beato Viro, cui familiaris fuit. Praemituntur *I. Decretum* de Testium numero ad condemnandum *Episcopum*, *Presbyterum*, *Diaconom* &c. requisito ex *Concilio Rom.* sub *Silvestro I.* quod incipit: *Et Episcopus vel presbyter non dampnetur &c.* extatque apud *Labb. T. I. Concil. col. 1542. II. Decretum*, quo varii ab excommunicatione eximuntur, ex *Concilio Rom. IV.* sub *Gregorio VII.* celebrato an. MLXXVIII. quod incipit: *Quoniam multos peccatis nostris*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 707

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

955

C O D I C E S

956

nostris exigentibus &c. extatque itidem apud Labb. T. X. col. 371. III. Testimonium de Familiaribus S. Gregorii, atque inter eos Paterio, depromtum e vita Gregorii per Johannem Diac. scripta L. II. c. 11. hoc initio: Prudentissimus Redor Gregorius &c. et fine: paterium eque notarium qui ab eo secundicerius factus ex libris ipsius utilissima (Edit. Paris. 1705. utilima legit) deflorauit. Adjecit Librarius noster: que in hoc libro scripta sunt.

Itaque: *Incipiunt capitula testimoniorum veteris testamenti. Eadem ut plurimum cum impressis, sed hic tantum in Genesin. Post Elenchum hunc: Incipit Prologus Paterii. Dum Beatissimi atque apostolici Gregorii pontificis nostri uestri quoque ad deum (Paris. addam) nutritoris dicta sepius lectione percurrerem &c. Non multo ante finem plenius ac melius legit Noster: et in quibusdam sicut res expetiit typice. in quibusdam moraliter. in quibusdam etiam hystrice, quam Parifina. Post Prologum litera miniata sequitur: In nomine sancte trinitatis incipit liber testimoniorum ueteris testamenti quem paterius de opusculis sancti Gregorii pape urbis rome cum summo studio excerpere curauit. Contentione instituta cum praedicta Editione Paris. cuius T. IV. Opus nostrum habetur, speciminis loco quaedam monere visum est. C. IV. verba ultima Paris. arborem protectionis adbeat, nobis ferat. C. XV. in nostro, ut in pluribus Mss. deest.*

C. XIX. nobis XVIII. melius terminatur a nostro: *discretet quid elatus amisisset. C. LII. brevissimum noster omittit, ut alii Codices. C. LXVI. nobis LXIV. pro: Vigilanti etenim corde dormit, qui &c. noster habet: Vigilanti etenim corde corpus dormit, quia &c. C. seq. initio haec verba absunt a nostro: Jacob qui angelum tenuit, uno pede mox claudicavit. C. LXXIV. aliquot linearum cum aliis Mss. pariter non agnoscit noster.*

A. Fol. 37. p. 2. *Incipiunt capitula libri exodi. Praemittuntur argumenta Capp. LVII. cum Parifina LXII. censeat. Itaque subito deest C. III. quod Mauriani a suis quoque Mss. abesse testantur. Initio C. VII. nobis VI. pro de administrato per angelum ministerio legimus de ministracione per angelorum ministeria. C. XI. rursus abest a nostro et aliis Codd. Similiter et C. XVII. paucarum linearum. Vocem præmissum, quae initio C. XIX. in impressis occurrit, delevit noster. C. XX. nobis XVII. melius cum nostro sic finies: in oblatione dei primogenitum asini ove mutavit. Initium C. seq. *Dum de dispensatoria mutatione noviter ex interno moderamine ad conversionem venientium tractaretur &c. fortasse malis cum nostro legere: Dum de interno moderamine de dispensatoria in uitatione noviter &c. C. XLII. a nostro, et Maurianorum Codd. abest. C. XLVIII. nobis XLIV. impressi habent hanc clausulam: Sancti itaque Apostoli**

li

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 707

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

957

P A T R I S T I C I .

958

li — in solo fundamento, quam non habet noster. C. LIV. nobis L. nescio, an non aptius cum nostro legatur: de distinguenda vi diuine iracundie, quam cum impressis: de extinguenda divina iracundia; maxime si conclusio hujus C. perpendatur. C. LVII. nobis LIII. initio nec de visione scientiae, nec de divisione scientiae quidquam valet, sed prout noster legit: de visione diuine effentię.

A Fol. 65. p. 2. *Incipiunt capitula libri leuitici. Numero nobis juxta et Parisinis XV. C. XI. plus quam 10. lineis nobis prolixius est; a fine enim sic procedit: In expositione testimonii libri numeri inuenies integrum sententiam ubi dicit de rufa uacca — caritas ad ultimum multiplicatur. Variat et in aliis frequenter lectio.*

A Fol. 73. p. 2. *Incipiunt capitula Libri numeri. Nobis et Parisinis XXIV. C. XXI. nobis finitur: qui cadens apertos habet oculos. In impressis plus quam 9. lineis ulterius excurrit.*

A Fol. 85. *Incipiunt capitula libri deuteronomii. Parisini XXVIII. nos XXIV. numeramus. C. XVII. de remittenda proximorum injuria nobis deest. C. item XIX. et XX. brevissima. Denique et XXIII.*

A Fol. 94. *Incipiunt capitula libri ihesu naue. Censemur tantum II.*

A Fol. 95. p. 2. *Incipiunt capitula libri iudicum. Sunt numero VIII. Maxime et hic et alibi*

ingressus *Capitum ab impressis differunt.*

A Fol. 100. *Incipiunt capitula libri regum ex ordine facta. Sunt vero Libri I. Parisinis numero XV. nobis uno pauciora, et quidem ob defectum primi. C. VII. nobis VI. sub initium melior est nostra lectio: de bono humilitatis, quam Parisina, de bono obedientiae.*

A Fol. 107. *Incipiunt capitula libri regum secundi. Utrinque XV. Finis C. XI. Parisinis: non vult vindicare, nobis: non vult videri.*

A Fol. 116. *Incipiunt capitula libri III. Parisinis numero XIII. nobis XIV. nam C. ultimum nobis in duo sectum est, Capite novo ab illis verbis: Is qui uitam reprobam non vitat (nobis non mutat) exordiente.*

A Fol. 122. p. 2. *Incipiunt capitula libri Regum. quarti. Horum cum Parisinis XI. numeramus.*

A Fol. 127. p. 2. *Incipiunt capitula. In libro Psalmorum. Elenchus Parisinus horum CCLXXXVII. noster vero tantum CLXXXV. prodit. Itaque nostro desunt sequentia: 5. 7. 9. 11. 12. 16. 17. 19. 24. 27. 33. 35. 37. 43. 44. 45. 50. 51. 55. 56. 60. — 62. 73. 74. 76. 82. 90. 98. 101 — 104. 123. 124. 128. 133 — 135. 147. 149. 157. 158. 161. 168 — 170. 174. 179. 181. 185. 192 — 194. 196 — 199. 200 — 202. 205. 207. 210 — 212. 215. 218. 220 — 222. 225. 228.*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 707

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars I. Wien 1793.

959

C O D I C E S

960

230 — 234. 239. 242. 245.
 246. 248. 251 — 257. 259.
 260. 264. 268. 273. 277. 278.
 282 — 284. Quae *Capitula*, cum
 plerumque et admodum brevia
 sint, et in Codicibus a *Mauria-*
nis adhibitis pariter deficiant, su-
 spicari quis possit, ea successu
 temporis *Paterio* subposita fuisse.
 C. praeterea LIX. nobis XXXIX.
 item CXLII. nobis CII. et CCVIII.
 nobis CXLIV. in impressis proli-
 xiora sunt; ut frequentem Lec-
 tionis diversitatem taceam.

A Fol. 174, p. 2. *Incipiunt Prouerbia Salomonis.* Hic
 vero nulli jam nobis *Capitulo-*
rum adpositi sunt numeri. *Mau-*
riani XXXVII. censem. C. III.
 nobis in duo sectum; XXI. ve-
 ro et XXII. in unum coaluere.
 C. XXVII. in impressis longius
 procurrit. C. autem XXXV. et
 XXXVII. in nostro.

A Fol. demum 182. *Incipiunt testimonia de Cantis Canticorum.*
 XLIX. *Capitula* numerant *Mau-*
riani. C. I. nobis brevius IV. ve-
 ro deest, uti et XIV. et XVI.
 XXIII. nobis prolixius, et mul-
 to magis XXXI. C. XXXII. to-
 tum abludit ab impressis; ita et
 XXXV. Post quod aliud noster ex-
 habet *Capitulum*, quod ab impres-
 sis abest, sed sententias C. XVI.
 refert. C. XXXVI. nobis pau-
 cis constat lineis, Sequens ve-
 ro impressis longius est, uti et
 XXXVIII.

CCLXVIII. VII. F. 26.

454 Codex membraneus lat. Sec.
 XII. Folior. nunc 75. 4. nitide

perscriptus, rubricisque enota-
 tus Iconismum praefert linearem
Gregorii M. sedentis et adstanti
Augustino monacho, post Ar-
 chiepiscopo *Cantuariensi*, pedum
 pastorale tendentis; complectitur
 vero *Isidori Hispalen. Commen-*
taria in V. T. quorum inscriptio:
Exameron Ysidori. Prologus in-
 cipit: *Hystoria sacre legis non si-*
ne aliqua prenunciatione futuro-
rum &c. Ordo Librorum praefo-
 sterus est; hoc enim procedit
 modo: *Genesis, Leviticus,*
Deuteronomium, Josue, Judices,
Ruth, Exodus, Numeri, atque
 hic absenta sunt IV. ultima *Capita*,
 quae in *Edit. du Breulii Par-*
is. 1601. p. 482. leguntur. Jam
 vero *Codex noster Editione* hac
 longe plenior, ideoque magni
 momenti est, maxime, quod ad
 Libros priores, *Genesin, Exodu-*
m &c. adtinet. Id, ut quodam
 declarem specimine, Principium
 Exempli nostri adscribam. *Bre-*
sib. i. Genesis. In Principio Crea-
uit deus celum et terram. Hoc
duobus modis accipitur. siue in pri-
mo omnium. siue in filio per quem
facta sunt omnia. Celi autem no-
mine angelica creatura. terre au-
tem informem insinuat materiem.
ex qua uniuersa moles huius mundi
formata est. ut alias scriptum
est. Hec ita esse per hoc intelle-
gitur. quia hoc corporeum celum
quod firmamentum vocatur secun-
da die post conditionem lucis crea-
tum est. et hec terra tunc formam
acceptit. quando ab aquis distingua-
ta est. Ipse quoque aquæ tunc spe-
ciam sumperunt. quando in unum

sub

2024-04-25